

SENTÈNCIA 2002-42 DE 19 DE SETEMBRE DE 2002

**CASS. INVALIDESA PER ACCIDENT DE TREBALL.
Quantificació de la invalidesa. Element professional: no es pot
demanar per primer cop després de la demanda.**

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 7 de desembre de 2001 de la Secció Administrativa de la Batllia va desestimar la demanda formulada pel Sr. C.C.P. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava el reconeixement d'un grau d'invalidesa del 57 per cent, com a conseqüència de l'accident de treball que va patir el mes de juny de 1999.

2n.- Disconforme l'agent amb aquesta resolució, va interposar recurs d'apel·lació el 17 de desembre de 2001 i el va formalitzar davant d'aquesta Sala el 25 de gener de 2002. Fonamenta la seva impugnació en què la sentència apel·lada no ha tingut en compte el dictamen dels experts, que valoren la rigidesa lumbar que pateix en un 40 per cent, i en la manca de consideració de l'element professional, de manera que considera procedent una I.P.P. del 60 per cent o, subsidiàriament, del 57 per cent que va demanar en primera instància.

3r.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 19 de febrer de 2002, en què argumenta que l'element professional no es va demanar en via administrativa ni en l'escrit de demanda, i que no es pot atribuir per la rigidesa lumbar el percentatge màxim del 40 per cent que preveu la guia-barem de Padovani.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Tal com posa de relleu la sentència apel·lada, els informes mèdics que consten a les actuacions, i especialment els de l'assessoria mèdica de la C.A.S.S. i dels perits nomenats per la Batllia, són substancialment coincidents quant a la naturalesa de les lesions que pateix l'interessat, que consisteixen en una molt important rigidesa

lumbar i en una ciatàlgia esquerra sense atrofia muscular. Ara bé, cal tenir en compte que, entre el moment en que es va realitzar l'informe de la C.A.S.S. i el dels perits judicials, l'interessat va ser sotmès a una nova intervenció quirúrgica, malgrat la qual ha experimentat un increment del grau de rigidesa lumbar, ja que l'índex de Schöbert era inicialment de 10/14, mentre que actualment és de 10/11, quan en situació de normalitat hauria de ser de 10/15.

Des d'aquesta perspectiva, resulta justificat l'increment del grau d'invalidesa que determinen els perits judicials, que assenyalen un 40 per cent en lloc del 30 per cent que havia establert la C.A.S.S. quan la importància de la rigidesa lumbar era notablement inferior. Aquest percentatge ha de ser incrementat amb el 10 per cent que correspon a la ciatàlgia esquerra, de manera que l'element objectiu de la invalidesa per accident de treball s'ha de fixar en aquest cas en un 50 per cent, i en aquest sentit cal estimar el recurs d'apel·lació que formula l'interessat.

Tercer.- Com es va dir en la sentència núm. 98-25, de 12 de maig de 1998, la petició de que s'apliqui l'element professional, que preveu l'article 6 del Reglament d'aplicació núm. 18, "no pot ser atesa en aquesta instància perquè, tal com diu la sentència apel·lada, no va ser formulada en el moment processal oportú, és a dir, en la demanda i, per tant, no es va al·legar ni es va practicar cap prova sobre les circumstàncies de fet que configuren l'element en qüestió, ni es va poder donar a l'entitat demandada l'oportunitat d'oposar-s'hi amb coneixement de causa o de contradir-les".

En conseqüència, procedeix desestimar el recurs quant a la referida pretensió de la part agent.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació que formula el Sr. C.C.P. contra la sentència de 7 de desembre de 2001 de la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es revoca i deixa sense efecte.

- Estimar en part la demanda formulada per l'agent contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i, en conseqüència, anul·lar les resolucions d'aquest organisme de 4 d'octubre i 22 de novembre de 2000 i reconèixer el dret de l'interessat a què se li reconegui una prestació d'invalidesa per accident del treball corresponent a un grau d'I.P.P. del 50 per cent, amb efectes del 1r. de novembre de 2000.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.